

Njedzela po hodžoch.

Hnada nascheho Knjesa a Sbožnika Jesom Khrysta, luboscž Boha Wótza a dostatk swjateho Ducha budž s wami wschitkimi. Hamjeń.

„**A**hwal teho Knjesa, moja duscha! Za chzu teho Knjesa khwalicz, tak dołho hacž žiwu bym, a mojemu Bohu spěwacz, dokelž ja tu bym“; tak reka w sto a schěscž a schtyrzetym psalmje. Hodži so tute psalmistowe prjódkwšacze pschewjescz? Je nam móžno, Boha khwalicz w kóždym časju? Je nam stajnje tak k wutrobje, so by so nam chzyló naschemu Bohu spěwacz? — Hacž budže nam stajnje tak k wutrobje, to njewěm; ale to pak wěm, so je Bóh luby Knjes w kóždym časju teho hódny a dostojny, so bychmy jeho s wutrobny khwalili; a, so bym jemu winojczi, jeho khwalicz, tak dołho hacž bym žiwi, to tež wěm. A by-li nam ras tak k wutrobje njebyłó, dha bychmy jara derje na tym czinili, so swój njelóscht, swóju frudnoscz abo lěnjoscž pschewinjemy a naschej duschi s psalmistu kasamy: „Ahwal teho Knjesa, moja duscha, a schtož we mni je, jeho swjate mjeno! Ahwal teho Knjesa, moja duscha, a njesapomú jeho dobrotow, kotryž tebi wschitke twoje hrěchi wodawa a sahóji wschitke twoje khoroscze, kotryž twoje žiwjenje wot skazjenja wumóže, kotryž tebje krownuje s hnadu a se smilnosczu!“ (Ps. 103, 1—4.)

Njeje naš tuta swjata pschisłuschnoscž Božeje khwalby na rócžnym časju hodow prawje žiwje sapschijaka? Hlaj, nascha džensnischa njedzela reka njedzela po hodžoch. Tute mjeno praji, so runy pucz s Božeje khwalby pschikhadzamy. Tuta khwalba teho luboscžiweho Boha, so je nam swojeho jenicžkeho narodženeho Ssyna dał, njedyrbi nihdy pschestacz. By-li móžno byłó, so by so ta khwalba na semi wotmjelkła, dha tola była njebieskeho wójska, kiž je najprěnja tu khwalbu spěwala, a mrócžel tych, kiž su psches Bože smilenje w Khrystužu Jesužu do njebieskeho raja saschli, so njeby nihdy Božeho khwalenja wostajika. Ale tež jowle njepschestań Knjesowa khwalba! S wjeselom khwalmy stajnje jeho swjate, hnadne mjeno! Khwalmy jeho niz jenož s jasnkom, ale tež s wutrobu, s ponižnej pošłusch-